

de forskjellige Staters Statterforhold, og de fleste af dem ere grundlagte paa statistiske Oplysninger fra Aaret 1875. Jeg skal fremdrage nogle ganske faa af disse statistiske Oplysninger for at stille Danmark i det rette Lys lige overfor andre Stater. Det viser sig i denne Betænkning, der blev afgiven af Skattekommissionen, Side 101, at den samlede Statskat for hver Indbygger stiller sig saaledes, at Danmark viser sig stærkere besattet end Spanien, Belgien, europæisk Rusland, Norge, Grækenland, Sverrig, Finland, det tydske Rige, Sveits og det østerrigt-ungariske Monarki, idet der nemlig i Danmark skalde falde 20 Kr. paa hvert Individ, medens der i det sidstnævnte Land, Østerrig Ungarn, skalde komme omtrent en halv Krone. Ser man dernæst paa, hvorledes Forholdet stiller sig mellem de middelbare og umiddelbare Skatter, vil det vise sig, at omtrent et fire Gange saa stort Beløb udredes her i Danmark af de middelbare som af de umiddelbare Skatter. Jeg skal nu gaa til selve det, som her er Gjenstand for Overveielse nemlig Stempelpapirsstaten og se, hvorledes den stiller sig procentvis til den samlede Skat. Det viser sig da i en Tabel, som findes i den nævnte Kommissionsbetænkning, Side 105, at kun 2 Lande af en hel Række ere i saa Henseende uheldigere stillede end Danmark, nemlig Grækenland og Preussen. I Danmark kommer 6,9 pCt. af den samlede Skat paa Stempelpapirsstaten. Jeg skal nævne nogle Procenttal for andre Lande, som i saa Henseende ere heldigere stillede end Danmark. Efter Danmark kommer England og Frankrig hver med 6,8 pCt., Østerrig med 5,3, Spanien med 4,8, Portugal og Sverrig hver med 4,7, Belgien og Italien med 3,7, det tydske Rige med 2,8, Nordamerikas forenede Stater med 2,6, Finland med 2,4, det europæiske Rusland med 2,3 og Norge med 2,2 pCt. Vil man udregne, hvorledes Stempelpapirsstaten falder i Kroner og Dre pr. Hoved af Befolkningen, vil man ligeledes se, at Danmark er uheldigere stillet end de fleste andre Stater, idet der i Danmark i saa Fald falder 1 Kr. 36 Ø. paa hvert Individ. Bedre stillet er Italien, som kommer derefter med 99 Ø., Portugal, Spanien, Preussen og Sverrig med 50 Ø. og Norge med 28 Ø. pr. Hoved. Jeg skal forbigaa en hel Del andre Lande. Netop Stempelskattens Forøgelse har i de sidste 4 til 5 Aar været stærkt paatænk i Norge. Der har været stillet en Række Forslag af Regjeringen, der imidlertid stadig ere bleve forfaste af Stortinget. Der findes i den nævnte Kommissionsbetænkning en Udtalelse om Danmark, som følger efter en almindelig Betragtning, hvor Norge sammenstilles med andre Lande, og som er ret betegnende for at vise, i hvilket Forhold Danmark staar. Der staar nemlig, at, uagtet omtrent ethvert Dokument i Danmark er stempleligt, saafremt det paa nogen Maade kan siges

at angaa Penge eller Penges Værd, indbringer Stempelaagiften i Danmark efter det Anførte dog forholdsvis Ubetydeligt. Altsaa disse samlede Overveielser havde ikke ledet til at foreslaa saa store Stempelaagifter, som Danmark har. Jeg har fremdraget dette og skal i Almindelighed bemærke, at det vilde vist være ønskeligt, om man ogsaa her før eller senere kunde komme til at nedsette en Skattekommission, som tog det samlede Skattevæsen under Overveielse, og det skalde glæde mig, om i saa Fald Kommissionen kunde komme til det Resultat, at man skalde nedsette Statskatterne, ialtsald i visse Henseender.

Jeg har isøvrigt kun nogle faa Bemærkninger at gjøre til selve det foreliggende Lovforslag. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein) udtalte sig mod Bestemmelserne i § 4 angaaende Gjældsbreve, da er jeg ikke sagskyndig nok til at kunne sige, hvorvidt selve Affattelsen er rigtig, om der ligger noget Principløst eller Eignende deri; men jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at Gjældsbreve siden 1839 have været stemplefri i Norge, og den norske Regjering's Forslag er særlig gaaet ud paa at indføre en delvis Stempelaagift igjen, men det er ikke lykkes. Det Ønske, som jeg vilde lægge mest Vægt paa, er en Ændring vedkommende § 5, hvor Hættepagter ere omtalte. Der staar, at Deklarationer blive herefter at stemple til Løst 50 Øre, hvilken Løst ligeledes skal komme til Anvendelse paa nogle Hættepagter, nemlig dem, som ikke angaa Penges Værd. Jeg vilde sætte megen Pris paa, at man vilde gjøre Hættepagter aldeles stemplefri, og det hænger sammen med en Betragtning, som jeg har tilladt mig at fremsætte ved Finantslovens 1ste Behandling, nemlig, at ogsaa Sportler heraf burde falde bort. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen, fordi jeg tror, det er almindelig anerkjendt, at det er ønskeligt, om Afgangen til at slutte Hættepagter blev gjort saa let som muligt, og da det i og for sig kun gjælder om Ubetydeligheder, tror jeg, at man let vil kunne blive enig om det. Desuden forekommer det mig, at Hættepagter maatte kunne betragtes som almindelige Deklarationer. Jeg vilde derfor ønske, at man vilde behandle Hættepagter som Deklarationer i Almindelighed og sætte dem til en Løst af kun 50 Øre. — Jeg er bleven opfordret af en naangivne Mand til at bringe et enkelt Spørgsmaal under Overveielse. Han henstiller, at Stempelaagiften paa Klasselotteri-Lodder muligvis burde falde bort eller i hvert Fald nedsettes, da den efter hans Mening er altsor høi, nemlig 1 Kr. 20 Øre for et helt Lod og 9 Kr. 60 Øre for et Lod, delt i 8 Dele, idet nemlig hver Ottendebel bliver stemplet. Han mener, at det er at brandstatte de Svillere, som kun kunne deltagende i det Smaa. Jeg har ikke villet modsætte mig det Ønske at bringe Sagen frem, men som